

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1801-09-30)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1801-09-30)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 568. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000172.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1.

London 30. Septbr. 1801.

Den 2. April har sat Danmark i megen Agtelse. Alle veltænkende Engelskmænd beklager, at der skulde opstaa nogen Uenighed mellem disse tvende kjække Folk.

Af alt, hvad jeg kan samle, er det klart, at den engelske Regjering ikke ventede paa langt nær den Modstand, den forefandt.

Tro ikke, elskværdige Prins, at jeg vilde give Dem Fordomme mod Mennesker, men det synes som Statsstyrerne hjemler Agtpaagiverne til at mistænke de fleste Kabinetter for en grænseløs Selvkjærlighed. Vor nærværende Tidsalder udmerker sig i denne Henseende. Klogskab og Troløshed synes at gaa Haand i Haand.

Beklageligt, at saamange ledende Mænd med beundringsværdige Gaver anser Moralitet og Religion som mindre vigtige end Snildhed og voldsom Adfærd til at befordre Statens Gavn og Storhed. Skulde [ikke] denne bestaa i mange og mægtige Beboere, i et udstrakt Herredømme eller i lykkelige og gode Borgere, i maadelige Grænses, som kan oversees, i Nøisomhed, i Flid, som s. 569 udgjør den største Uafhængighed, fordi man da trænger til ingen og erindres af ingen.

Hvad man ser og erfarer om alt dette paa denne store Skueplads er umisteligt for Filosofen.

Storbritanniens Magt og Vælde er vel ikke grænseløs, men begge Dele er i Sandhed uberegnelige. Her er en Kraft, en Foreningspunkt af menneskelig Forstand, af Udveie og Djervhed, som man vel kan øine, men som man forgjæves vil prove paa at forklare. Jeg anser Storbritannien for et fysisk og moralsk Uhyre, som man maa gaa afveien for uden at føle mindste Ydmygelse derved. Føde sig selv kan det ikke; især ikke saa lækkert, man her lever. Handelen og Fabriker erstatter denne Mangel rigelig. Ostindien er den store og vældige Kilde. Den kinesiske Handel ikke mindre.

Hvad man her ser af Flid og Kunst og dyrkede Evner er sandelig beundringsværdigt. Neppe kan der gives noget Sted, hvor man kan lære mere end her. Tiden kan i lige Grad nyttes og bortødsles.